

<p> disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא: </p>	<p> statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof </p>
---	---

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	בבא קמא-מרובה										
לא צריכא, דאמרי ליה חייב אתה ליתן לו.	מימרא	!								◇	סט.
גזל ולא נתייאשו הבעלים - שניהם אינן יכולים להקדיש, זה לפי שאינו שלו, וזה לפי שאינו ברשותו.	גופא, אמר רבי יוחנן:									■ ◇	סט.
ומי אמר ר' יוחנן הכי?									ז		סט.
הלכה כסתם משנה	והא"ר יוחנן:								■ ז	◇	סט.
כרם רבעי היו מציינין אותו בקווצות אדמה, סימנא כי אדמה, מה אדמה איכא הנאה מינה, אף האי נמי כי מפרקא שרי לאיתנהוי מינה ושל ערלה - בחרסית, סימנא כחרסית, מה חרסית שאין הנאה מינה, אף האי דלית ביה הנאה מינה ושל קברות - בסיד, סימנא דחזיר כעצמות, וממחה ושוּפֿך כי היכי	ותנן: [ת"ק]								■ ז	◇	סט.
בד"א - בשביעית, דהפקר נינהו, אבל בשאר שני שבוע - הלעיטוהו לרשע וימות	רבן שמעון בן גמליאל:								■ ■ ז	◇	סט.
והצנועין מניחין את המעות, ואומרים כל הנלקט מזה מחולל על המעות הללן									■ ■ ז	◇	סט.
וכי תימא, מאן תנא צנועין? רשב"ג									!		סט.
כל מקום ששנה רשב"ג במשנתנו - הלכה כמותו, חוץ מערב וצידן וראיה אחרונה	והאמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:								ז	◇	סט.
לא תימא כל הנלקט מזה, אלא אימא כל המתלקט מזה.	אמרי:								!		סט.
ומי א"ר יוחנן הכי?									ז		סט.
צנועין ורבי דוסא אמרו דבר אחד	והא"ר יוחנן:								■ ז	◇	סט.
ורבי דוסא נלקט קאמך									ז		
שחרית בעל הבית עומד ואומר כל שילקטו עניים היום יהא הפקר	דתניא, רבי יהודה:								■ ■ ז	◇	סט.
לעיתותי ערב אומר, כל שלקטו עניים יהא הפקר	רבי דוסא								■ ■ ז	◇	סט.
איפוך דר' יהודה לר' דוסא, ורבי דוסא לרבי יהודה.									!	◇	סט.
אמאי אפכת מתניא? אפכה לרבי יוחנן ואימא: צנועין ורבי יהודה אמרו דבר אחד									ז		סט.
לא סגיא דלא מתהפכת מתניא, דבהא מתניחין קתני דאית ליה לרבי יהודה ברירה, ושמעין ליה לרבי יהודה בעלמא דלית ליה ברירה	אמרי:								!	◇	סט.
הלוקח יין מבין הכותים, אומר: שני לוגין שאני עתיד להפריש הרי הן תרומה, עשרה מעשר ראשון, ט' מעשר שני, ומיחל ושותה מיד, דברי ר"מ	דתנן: [רבי מאיר]								■ !	◇	סט.
אוסרין.	רבי יהודה ורבי יוסי ור"ש:								■ !	◇	סט.
סוף סוף אמאי קא אפכת לה למתניתין? משום דקשיא דר' יהודה אדר' יהודה, השתא נמי קשיא דר' יוחנן אדברי יוחנן, דאמרת לר' יוחנן: לא תימא כל הנלקט אלא אימא כל המתלקט, אלמא אית ליה ברירה, והא רבי יוחנן לית ליה ברירה	אמרי:								ז		סט.
האחיז שחלקו - לקוחות הן, ומחזירין זה לזה ביובל	דאמר רב אסי א"ר יוחנן:								■ ז	◇	סט.
אלא לעולם כל הנלקט, ורבי יוחנן סתמא אחרינא אשכח									!	◇	סט.
אין הגונב אחר הגנב משלם תשלומי כפל	דתנן:								■ !	◇	סט.
אמאי? בשלמא לגנב ראשון לא משלם, (שמות כ"ב) וגונב מבית האיש - ולא מבית הגנב, אלא לבעלים נשלם									ז !		סט.
אלא לאו ש"מ: זה לפי שאינו שלו, וזה לפי שאינו ברשותו.									!	◇	סט.
ומאי חזית דאזיל בתר ההיא סתמא? ליעביד כי האי סתמא דצנועין									ז	◇	סט.
משום דמסייע ליה קרא: (ויקרא כ"ז) ואיש כי יקדיש את ביתו קדש לה', מה ביתו ברשותו, אף כל ברשותו.									!	◇	סט.
אי לא דא"ר יוחנן: צנועין ורבי דוסא אמרו דבר אחד, הוה אמינא: צנועין אית להו דרבי דוסא, ורבי דוסא לית ליה דצנועין	אביי:								■	◇	סט.
צנועין אית להו דרבי דוסא, ומה בגנב עבדו רבנן תקנתא, עניים צריכא למימר?									■ ■		סט.
ר' דוסא לית ליה דצנועין, עניים הוא דעבדו להו רבנן תקנתא, אבל גנב לא עבדו ליה רבנן תקנתא.									■ ■		סט.

<p> disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא: </p>	<p> statement-מימרא ^ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof </p>
--	---

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	בבא קמא-מרובה	מימרא									
ר"בא:	אי לאו דא"ר יוחנן: צנועין ורבי דוסא אמרו דבר אחד, הוה אמינא: מאן תנא צנועין? ר"מ היא									◇	סט:
[רבי מאיר]	לאו אמר ר"מ מעשר ממון גבוה הוא									◇	סט:
	ואפילו הכי לענין פדייה אוקמיה רחמנא ברשותיה, דכתיב: (ויקרא כ"ז) ואם גאל יגאל איש ממעשרו חמשתו יוסף עליו, קרייה רחמנא מעשרו ומוסיף חומש									◇	סט:
	כרם רבעי נמי גמר קדש ממעשר, כתיב הכא: (ויקרא י"ט) קדש הלולים, וכתיב גבי מעשר: (ויקרא כ"ז) וכל מעשר הארץ מזרע הארץ מפרי העץ לה' הוא קדש, מה קדש דכתיב גבי מעשר, אע"ג דממון גבוה הוא, לענין פדייה אוקמיה רחמנא ברשותיה, אף האי קדש נמי דכתיב גבי כרם רבעי, אע"ג דלאו ממון ידיה הוא, לענין אחולי אוקמיה רחמנא ברשותיה, דהא כי איתיה ברשותיה נמי הא לאו ידיה הוא והא מצי מחיל, משום הכי מצי מחיל										סט:
	אבל גבי לקט כיון דממונא ידיה, כי איתיה ברשותיה הוא דמצי מפקר ליה, כי ליתיה ברשותיה לא מצי מפקר ליה.									◇	סט:
רבינא:	אי לאו דא"ר יוחנן: צנועין ורבי דוסא אמרו דבר אחד, הוה אמינא: מאן תנא צנועין? רבי דוסא היא, כי היכי דלא תקשי סתם משנה לרבי יוחנן, ורבי יוחנן כסתם יחידאה לא אמר.									◇	סט: